

Sygn. akt IX W 824/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. D. S.

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2015 r. sprawy

M. K.

syna J. i B. z domu S.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 22 października 2014 r. około godz. 20:00 w O. przy

ul. (...) zaparkował pojazdem marki C. o nr rej. (...)

w strefie obowiązywania znaku „zakaz zatrzymywania się” (B-36), czym wykroczył przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji

- tj. o czyn z art. 92 § 1 kw

ORZEKA

I. obwinionego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie **art. 92 § 1 kw** skazuje go na **karę 300,- (trzysta)zł grzywny** ;

II. na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 i 2 kpk zwalania obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Wieczorem 22 października 2014 r., służbę w patrolu zmotoryzowanym, oznakowanym radiowozem policyjnym na terenie centrum O. pełnili funkcjonariusz (...) T. B. (1) i strażnik Straży (...) w O. R. K. (1). Około godziny 20⁽⁰⁰⁾ patrolując ulicę (...) zauważyli nieprawidłowo zaparkowany pojazd marki C. o nr rej. (...) na chodniku tej ulicy za znakiem B-36. Po dłuższym oczekiwaniu na kierującego, kiedy nikt nie pojawił się, zostawili za wycieraczką pojazdu wezwanie dla kierującego do stawienia się w siedzibie Straży (...)w O.. Ostatecznie po kolejnym wezwaniu, wysłanym na ustalony adres właściciela pojazdu w dniu 07 lutego 2015 r., w siedzibie Straży (...) stawił się obwiniony M. K., który przyznał, że to on kierował tym pojazdem w dniu zdarzenia i popełnił to wykroczenie.

(dowód: notatki urzędowe k. 3-3v, 4-5; informacja z K. – k. 6, wydruk z (...) k.8-9; wyjaśnienia obwinionego – k. 27; zeznania świadków R. K. - k. 28, T. B. – k. 28; A. G. – k. 28)

Obwiniony w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w jego przekonaniu chodnik jest tam wyjątkowo szeroki, a tym samym jego pojazd w żaden sposób nie zagrażał ruchowi. Uważa, że to wyłącznie z inicjatywy mieszkańców wprowadzono tam zakaz parkowania.

(wyjaśnienia obwinionego k. 27)

Sąd zważył, co następuje.

W świetle nawet samych wyjaśnień obwinionego, których wiarygodność, także w świetle innych dowodów przeprowadzonych przez Sąd nie budzi wątpliwości okoliczności popełnienia zarzucanego czynu są bezsporne i nie budzą wątpliwości, praktycznie w całości. Również pozostałe przeprowadzone w tej sprawie dowody, w tym szczególności zeznania wszystkich świadków, należy ocenić jako niesprzeczne z wyjaśnieniami obwinionego

Sąd uznał, że zeznania przesłuchanych w tej sprawie świadków, zarówno interweniujących – funkcjonariusza Policji i strażnika, jak i strażniczki, która prowadziła w tej sprawie czynności wyjaśniające są logiczne, zbieżne i konsekwentne, tworzące komplementarną całość z pozostałym zebraniem materiałem dowodowym. W przekonaniu Sądu nie ma nawet najmniejszych przesłanek do uznania, że świadkowie ci zeznawali nieprawdę lub pomylili się w swoich spostrzeżeniach.

Zeznania tych świadków znajdują również potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci notatek urzędowych sporządzonych przez nich bezpośrednio po wykonanych czynnościach służbowych, wskazując jednoznacznie na przyczynę podjęcia czynności oraz zawierającej dokładny opis podejmowanych czynności.

Reasumując, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w pełni potwierdza zawinienie obwinionego w zakresie popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 92§1kw.

Przedmiotem ochrony z art. 92§1 kw jest bezpieczeństwo i porządek ruchu drogowego.

(...) znaków i sygnałów drogowych ma za zadanie porządkowanie ruchu i gwarantowanie jego bezpieczeństwa. Słusznie wskazuje się, że niestosowanie się do znaków, sygnałów lub poleceń zakłóca porządek ruchu i stanowi groźbę dla jego bezpieczeństwa (A. Gubiński (w:) T. Grzegorzczak, A. Gubiński, Prawo wykroczeń..., s. 218).

Wbrew sugestiom obwinionego znak B-36, do którego obwiniony się nie zastosował został ustawiony przez uprawniony do tego organ, a sugerowanie, że został on tam ustawiony wyłącznie dla wygody mieszkańców pobliskich budynków należy oceniać jako niepoważne.

Tym samym, Sąd przyjął, że przeprowadzone dowody pozwalają na jednoznaczne uznanie, że obwiniony M. K. swoim zachowaniem naruszył normę i wypełnił przesłanki odpowiedzialności wynikające z przepisu art. 92 § 1 kw i podlega odpowiedzialności z tego tytułu.

Zdaniem Sądu obwiniony uchybił istniejącemu oznakowaniu, które jest widoczne, oczywiste i czytelne.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę, jako okoliczności łagodzące przyznanie się do winy obwinionego i brak informacji o wcześniejszej karalności za wykroczenia w ruchu drogowym. Jednak w przekonaniu Sądu okoliczności tych nie można przeceniać w świetle okoliczności obciążających, przede wszystkim postawy sprawcy podczas rozprawy, którą można postrzegać jako próbę przerzucania odpowiedzialności na wszystkich poza sobą za oczywiste przecież wykroczenie i nieprzyjmowanie rzeczowych i logicznych argumentów. Obwiniony nawet nie wyraził cienia skruchy kierując pod adresem wszystkich oskarżenia nie mające oparcia w rzeczywistości. Rolą postępowania sądowego jest również kształtowanie postaw sprawców, w tym wyrabiania w nich poszanowania dla obowiązującego prawa. Skoro obwiniony uważa, że samo przyznanie się do winy ma skutkować traktowaniem go w maksymalnie

łagodny sposób, takiej postawy nie można w żaden sposób promować i spełniać jego oczekiwania w zakresie orzekanych kar.

Uwzględniając powyższe okoliczności, Sąd skazał obwinionego na karę grzywny jak w części dyspozytywnej wyroku.

Wymierzona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i odpowiada wymogom kary w zakresie prewencyjno – wychowawczego oddziaływania. Wbrew przekonaniu obwinionego uwzględnia również jego możliwości zarobkowe.

Sąd uznał, że obciążenie obwinionego dodatkowo kosztami postępowania byłoby już dla niego nadmiernym ciężarem i dlatego, po myśli cytowanych przepisów zwolnił go z tego obowiązku.